ΝΑ18| ΛΑΝΘΑΝΟΥΣΑ ΑΠΟΠΝΕΥΜΑΤΩΣΙΣ

Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ [ΦΑΡΑΧ Β΄] · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_bna/να18-λανθανουσα-αποπνευματωσισ/

Ζῶμεν ἐν τῇ ὕλῃ. Ἐν τῇ διηνεκῇ βιωτικῇ μερίμνῃ καὶ τῇ ἀσχολούσῃ καὶ καθημερίᾳ πάλῃ, εἰς τὸ ἀπέραντον τοῦτο πέλαγος τῶν ὑλικῶν ἀσχολιῶν, παρεμβάλλονται καὶ στιγμαὶ ξένου κόσμου, ζωῆς ξένης μὲ τὴν ὑλικήν, στιγμαὶ πνευματικαί. Οἱ διανοητικῶς σκεπτόμενοι ζῶσιν εἰς στιγμὰς τοιαύτας πολλάκις.

Ἡ πνευματικὴ ἡμῶν ὀντότης, ἥτις λόγῳ ὑπερτάτου πνευματικοῦ νόμου εὑρίσκεται εἰς τὸν ἄρρυθμον τοῦτον μετὰ τῆς ὕλης συνειρμόν, ζητεῖ τὴν ἀπαρχήν της, πρὸς ἣν τρέχει ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ.

Εἰς τοὺς στίχους τοῦ ποιητοῦ, εἰς τὰς γραμμὰς καὶ τὰ χρώματα τοῦ ζωγράφου, ὡς καὶ εἰς τὰ λαξεύματα τοῦ γλύπτου ἢ τὰς συνθέσεις τοῦ μουσουργοῦ, ἐκδηλοῦται λανθανόντως ἡ πνευματικὴ αὕτη πρὸς χωρισμὸν ἀπὸ τῆς ὕλης τάσις, **ἡ ὑπολανθάνουσα ἀποπνευμάτωσις.**

Ἀπὸ τὰ ἄπειρα, καὶ ἀσύλληπτα βάθη τοῦ Ἀπείρου ἐξαπολύονται αἱ Οὐράνιαι ἀκτῖνες παντὸς πνευματικοῦ, ἐν ὅλῃ τῇ Θείᾳ αὐτῶν λαμπηδόνι καὶ αἱ ἀσύλληπται πνευματικαὶ παραστάσεις ἀφήνουν τὴν ἐκθαμβωτικὴν λάμψιν των, ἧς μόνον ἀσθενεῖς μαρμαρυγὰς δεχόμεθα διὰ τὴν ἀδυναμίαν τῶν πνευματικῶν μας ὀφθαλμῶν. Πλειστάκις ὅμως, ὡς ἐλαυνόμενοι ἀπὸ πνευματικὴν κυριότητα, τρέχομεν καὶ ἡμεῖς πρὸς τὸν ὅμοιον ἐκεῖνον Πνευματικὸν Κόσμον καὶ ἐκεῖ ἀναμιγνυόμενοι μὲ τὰ σμήνη ἐκεῖνα τῶν πνευματικῶν κοινωνιῶν, ζῶμεν οὕτω ὀλίγας στιγμάς.

Κατὰ τὴν λανθάνουσαν ἀποπνευμάτωσιν τὸ πνεῦμα ἡμῶν ἐπισκέπτεται τὰς μονὰς αὐτοῦ καὶ οὕτω ρυθμίζει τὴν ἐν τῷ σκηνώματι διαγραφομένην τροχιάν, ἀκολουθοῦν κίνησιν **ἀντίρροπον τῆς ὕλης. Κατὰ τὰς στιγμὰς ταύτας ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται τὴν προέλευσίν του καὶ τὸ τέρμα πρὸς ὃ βαίνει.**